

[Brorsen.]

punkt, nemlig allerede den 1. September, sig for en ny Møntpolitik, idet den forlader Sterling og gaar over til Dollar som det faste Punkt for vor Valutapolitik, og samtidig med at denne Handling foretages fra Regeringens Side, forsøger man, navnlig i Pressen, paa mange forskellige Maader at sprede Skræk i Befolkningen for Inflation og Kronenedskæring, hvis man ikke følger den Politik, som Regeringen nu er slaaet ind paa.

Efter vor Opfattelse er den af Regeringen paa dette Omraade som paa saa mange andre førte Politik meget uklog. Om det ikke senere udadtil vil give Bagslag, skal jeg lade staa hen. Under vore Forhandlinger maa vi først og fremmest holde os for Øje, at vi ikke foretager os noget, der kan skade vort Land, og vi er ængstelige for, at den Handling, der her er foretaget fra Regeringens Side, kan blive skæbnesvanger. Samtidig maa jeg fremhæve, at det er en uretfærdig Handling over for vore Eksporterhverv. I denne Forbindelse vil jeg naturligvis i første Linie nævne vort største Eksporterhverv, Landbrugserhvervet, men lad mig ogsaa nævne Fiskeriet, som har en meget vanskelig Stilling her i Landet, hvad vi allesammen ved.

Med Hensyn til Landbruget er Forholdet det — det behøver jeg ikke her at give en nærmere Forklaring paa —, at det gennem en Aarrække har arbejdet under meget vanskelige Kaar. Forrentningsprocenten har jo været betydeligt under det normale. Tager vi Gennemsnittet af en Aarrække, er den vel ikke meget over to Procent, i hvert Fald et Sted mellem to og tre Procent. Det er givet, at det Forhold gennem Aarene har maattet slide paa Reserverne. Regeringen har derfor anset sig forpligtet til at foreslaa forskellige Foranstaltninger, der er karakteriserede fra Regeringens Side som en betydelig Hjælp til Landbruget. Disse Foranstaltninger, som jeg ikke ved denne Lejlighed skal komme ind paa, bliver inden for Landbrugskredse meget forskelligt bedømt, men nu er Forholdet det, at der omkring 1. September omsider var nogen Udsigt til Stigning i Landbrugets Indtægter. Men netop i dette Øjeblik forringer man Landbrugets Vilkaar ved en direkte Indgriben i og Ændring af Landets Valutapolitik. At Landbruget maatte reagere heroverfor, er der dog ingen, der kan undres over. Muligheden for paa normal Maade at faa Balance i

Bedrifterne fjernedes ved denne Regeringens Handling.

Maa jeg til det, jeg nu har sagt, føje, at Venstre ikke ønsker Kronenedskæring. Vi ønsker, at der skal føres en økonomisk Politik, hvorved Kronen holder en stabil og hæderlig Kurs. Det, vi ønsker i den nuværende Situation, det er, at vi ikke i panikagtig Frygt forlader Sterling, fordi den indtil videre trykkes noget i Forhold til Guldvaluta. Landbrugets Organisationer har jo desuden erklæret, at i det Øjeblik Sterling noteredes under 4 Dollars for et Pund, burde man overveje Muligheden for at træffe Foranstaltninger til at undgaa Inflation.

Regeringsforslaget, som vi skal behandle i Dag, bærer Vidnesbyrd om, at Regeringen indser, at Landbruget med Rette kan føle sig brøstholden over den førte Politik, og der stilles Forslag om, at Landbruget skal have Erstatning i Form af maanedlige Tilskud. Her er vi altsaa inde paa denne Tilskudspolitik paa ny, og det reagerer man imod i Landbrugskredse. Man hævder, det er paa normal Maade, man ønsker at skaffe enhver sit. Og disse Tilskud under den ene eller den anden Form giver Anledning til, at man i Bykredse ser paa Landbruget som et Erhverv, der ustandseligt skal støttes. Dette fik et særdeles kynisk Udtryk i en Artikel, der stod i et radikalt Blad her i Hovedstaden for en Tid siden, hvor man sluttede med at sige, at før hed det sig, at naar Bonden havde Penge, havde alle Penge, nu er Forholdet vendt om, skriver Bladet: naar Byerne har Penge, faar Landbruget dem. Man kan i disse Tider tale baade med den ene og anden Københavner med K, der ligefrem gaar og har ondt af sig selv over den Støtte, han skal yde Landbruget. Ja, det følger der af den Slags Forslag, som stilles her fra Regeringens Side.

Det Tilskud, der skal ydes, skal jo udgøre 6 pCt. af den ugentlige Eksportværdi af Bacon, Smør, Mælkekonserves samt Æg, saaledes at de 6 pCt. indgaar i de ugentlige Noteringer. Man regner med et Beløb af 5 Mill. Kr. om Maaneden, og det bliver 15 Mill. Kr. for de 3 Maaneder, Loven skal gælde. I det samme Tidsrum skal der foretages en Nedsættelse af Fragten for Foderkorn, der indføres her til Landet, paa 2 Kr. pr. 100 kg. I alt skulde det altsaa blive et Tilskud paa ca. 17½ Mill. Kr. for 3 Maaneder.

Man faar ikke noget nærmere at vide om, hvorledes disse Penge skal skaffes til Veje; ja, man regner med, at Skibsfarten